

Μία απίστευτη ιστορία

Δήμητρα Ευαγγέλου Β΄1

Ήρθε πάλι η αυγή να πάρει τη θέση της νύχτας και στην Πόλη οι κάτοικοι ξεκινούσαν τη μέρα τους με το ζεστό τους τσάι και το φρέσκο ψωμί. Οι άντρες πήγαιναν στα κτήματα τους να αρχίσουν αμέσως δουλειά. Οι γυναίκες από την άλλη μεριά ξεκινούσαν τη μέρα τους συγυρίζοντας το σπίτι και μαγειρεύοντας το μεσημεριανό φαγητό της οικογένειας.

Σε ένα μικρό χωριό κοντά στην Κωνσταντινούπολη ζούσε μία οικογένεια. Μία οικογένεια που τα μόνα της έξοδα εξασφαλιζόνταν από ένα μικρό της κτήμα. Η εξαμελής αυτή οικογένεια είχε έντονο οικονομικό πρόβλημα κι έτσι αποφάσισαν οικειοθελώς τα παιδιά να συνεισφέρουν όσο αυτό ήταν εφικτό. Οι δύο, μικρότεροι σε ηλικία, δίδυμοι γιοι(ο Κωνσταντίνος και ο Θεοδόσιος),βοηθούσαν τον πατέρα τους στο κτήμα, ενώ η "μεσαία" κόρη ασχολήθηκε επαγγελματικά με την τέχνη του κεντήματος, τη γνώση της οποίας είχε αποκομίσει από την μητέρα της. Ο μεγαλύτερος γιος(Μιχαήλ),ένα όμορφο και δυνατό παλικάρι, βρήκε δουλειά ως εργάτης σε κτήμα ενός φημισμένου μεγαλογαιοκτήμονα της Πόλης(ο οποίος είχε αποκτήσει με τη γυναίκα του ένα γιο και δύο κόρες-τον μικρό Βασίλειο, τη Θεοφανώ και την Άννα-).

Καθώς μια μέρα ο Μιχαήλ βρισκόταν στο κτήμα του μεγαλογαιοκτήμονα, δουλεύοντας σκληρά για να βοηθήσει την οικογένειά του, η μεγάλη κόρη του αφέντη του(η Άννα)αποφάσισε να κάνει έναν περίπατο ως εκεί, όπως πάντα βέβαια συνοδευόμενη από υπηρέτριες. Η Άννα ως ταπεινή κοπέλα δεν επιθυμούσε πλούτη και δόξα σε αντίθεση με τον πατέρα της που ήθελε να την παντρέψει με έναν πλούσιο και γνωστό νέο, τον Μανουήλ, γιο του μεγαλογαιοκτήμονα Φιλαρέτου. Βλέποντας την Άννα ο Μιχαήλ ένιωσε έναν κόμπο στο λαιμό του και το στομάχι του να "σφίγγει". Από τον μεγάλο ενθουσιασμό και θαυμασμό προς την ελκυστική νεαρή...λιποθύμησε. Η νεαρά Άννα πήγε προς το μέρος του, έσκυψε και βρέχοντας με νερό το μαντίλι της δρόσισε το πρόσωπό του. Ξαφνικά ένιωσε κι εκείνη το ίδιο συναίσθημα με τον Μιχαήλ. Ένιωσε πως ερωτεύτηκε...!

Ο καιρός περνούσε..και οι περίπατοι της Άννας στο κτήμα που εργαζόταν

ο Μιχαήλ ολοένα και αυξάνονταν. Ο καιρός περνούσε..και ο πατέρας της Άννας είχε μία ανησυχία. Ο δάσκαλός της στη ρητορική ενημέρωσε τον πατέρα της για την πρόοδό της. Ο πατέρας έμεινε έκπληκτος μόλις άκουσε πως η κόρη του μιλούσε πλέον στους λόγους της για έρωτες, σχέσεις, κι έναν παράξενο νεαρό του οποίου την ταυτότητα δεν αποκάλυπτε ποτέ!

Έτσι την επόμενη μέρα αποφάσισε να ακολουθήσει κρυφά την Άννα στον απογευματινό της περίπατο στο κτήμα.....Δεν ήταν αλήθεια αυτό που έβλεπε...ή τουλάχιστον αυτό πίεζε τον εαυτό του να πιστέψει!!Η κόρη του στη αγκαλιά ενός..εργάτη; Συγχυσμένος και απογοητευμένος από την Άννα ζήτησε πληροφορίες γι' αυτόν τον νεαρό. Μόλις έμαθε πως ο Μιχαήλ προερχόταν από μια πολύ φτωχή οικογένεια, τον απέλυσε κατ' ευθείαν καθώς δεν ήθελε η κόρη του να έχει καμία σχέση με "κατωτέρου επιπέδου" ανθρώπους.

Ύστερα από τρεις ημέρες όμως, και μην αντέχοντας να στερείται την Άννα, ο Μιχαήλ αποφάσισε να κάνει κάτι ακραίο...Αποφάσισε να "απαγάγει" την αγαπημένη του. Κι έτσι κι έγινε. Μια νύχτα με ολόγιομο φεγγάρι ο Μιχαήλ πήγε στην έπαυλη του Γεώργιου(πατέρα της Άννας).Για αρκετή ώρα σημάδευε με μικρά χαλίκια το παράθυρό της με τον φόβο όμως του ότι θα μπορούσε να γίνει αντιληπτός από τη φρουρά. Ξαφνικά, η Άννα βγήκε στο παραθύρι της και είδε τον καλό της. Αφού της εξήγησε για ποιο λόγο ήταν εκεί, ήθελε, μόνο εάν το δεχόταν κι εκείνη, να γίνει γυναίκα του! Η Άννα ακούγοντας το λόγο του Μιχαήλ, χωρίς να το σκεφτεί απάντησε "ναι". Έτσι έφυγαν και οι δύο μαζί και πήγαν την ίδια στιγμή σε ένα μικρό εκκλησάκι για να παντρευτούν.

Μόλις την επόμενη μέρα, η Άννα γύρισε στο σπίτι της με τον σύζυγό της πλέον. Όταν εξήγησε αυτά στον πατέρα της εκείνος νευρίασε τόσο πολύ που αποφάσισε όχι μόνο να διώξει την άλλοτε πολυαγαπημένη κόρη του από το σπίτι, αλλά και να την αποκληρώσει!

Το μίσος του πατέρα με τον καιρό οξυνόταν όλο και περισσότερο, τόσο που..θέλησε να κηρύξει μάχη εναντίον της οικογένειας του Μιχαήλ. Οι "αντίπαλοι" δεν είχαν άλλη επιλογή κι έτσι πήραν μέρος στη μάχη. Όμως όσο ο χρόνος περνούσε, τόσο το μίσος του Γεωργίου μεγάλωνε.

Η κατάσταση βρισκόταν τώρα σε κρίσιμο σημείο. Η μάχη είχε πλέον

εξελιχθεί σε μάχη συμφερόντων, παίρνοντας μέρος ολόκληρες πόλεις και χωριά. Οι συνθήκες ήταν τόσο δύσκολες που χρειάστηκε πολιτική και θρησκευτική παρέμβαση για τη λύση των προβλημάτων.

Το νεαρό ζευγάρι, δεν άντεχε πια την κατάσταση των δύο οικογενειών και σκέφτηκαν πως για το καλό όλων θα έπρεπε να φύγουν και να κατοικήσουν μόνιμα σε μία άλλη χώρα. Μακριά απ' τους γονείς και τις μάχες τους. Έτσι κι έκαναν!

Ωστόσο η μάχη συνεχιζόταν. Οι παρεμβάσεις της εκκλησίας και της πολιτικής δεν απέφεραν κάποιο αποτέλεσμα. Μετά από επτά μήνες σκληρών μαχών, καταστροφών και θανάτων, ο θάνατος και των δύο "αρχηγών" των οικογενειών άλλαξε τα δεδομένα. Οι μάχες έλαβαν οριστικό τέλος και..οι πραγματικοί χαρακτήρες πολλών ήρθαν στην επιφάνεια.

Οι μητέρες και από τις δύο οικογένειες(οι οποίες είχαν εκ των προτέρων καλές σχέσεις)έκαναν μία συμμαχία. Εφόσον τα παιδιά και των δύο οικογενειών ήταν ανήλικα(εκτός του ζευγαριού, οι οποίοι όμως θεωρούνταν εξαφανισμένοι)τα περιουσιακά στοιχεία των ανδρών τους "πήγαιναν" σε εκείνες. Αυτές με τη σειρά τους ένωσαν τις περιουσίες τους έχοντας πλέον οικονομική ανεξαρτησία.

Αυτό όμως δεν θα το επέτρεπαν ο Κωνσταντίνος, ο Θεοδόσιος και ο Βασίλειος, οι οποίοι είχαν κάνει επίσης συμμαχία για τον ίδιο(οικονομικό)λόγο με τις μητέρες τους. Έτσι συνωμότησαν και δολοφόνησαν τις μητέρες τους έχοντας πλέον κάθε νόμιμο δικαίωμα στην περιουσία.

Ο καθένας όμως απ' τους τρεις θα ήθελε ολόκληρη την περιουσία για τον εαυτό του. Γι' αυτό τον λόγο ο γεμάτος δόλο Βασίλειος δολοφόνησε τελικά τα δύο δίδυμα αδέλφια. Έτσι θα είχε πλέον μία "ευχάριστη" ζωή.....

(Ο Βασίλειος πέθανε σε νεαρή ηλικία από τύψεις και στενοχώρια. Το ζευγάρι, έχοντας αποκτήσει οκτώ υγιέστατα παιδιά..κι έχοντας επιστρέψει στην πατρίδα του, έζησε ευτυχισμένο για πολλά -πολλά χρόνια στο πατρικό σπίτι του Μιχαήλ.....)

ΤΕΛΟΣ

